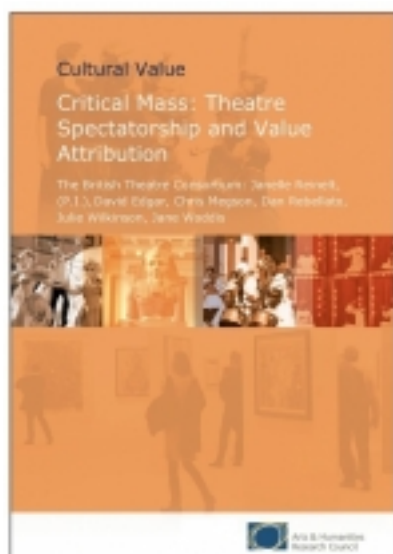

El valor cultural com a experiència distribuïda

Publicat per [Interacció](#) [1] el 02/10/2014 - 09:54 | Última modificació: 17/04/2026 - 10:23

Com es construeix el valor cultural d'una experiència? *Critical Mass: Theatre Spectatorship and Value Attribution* proposa una resposta que desplaça els marcs habituals: el valor no és una propietat de l'obra ni un resultat mesurable, sinó un procés que es genera en la relació entre l'espectador, la representació i el context. L'estudi no intenta definir què és el valor, sinó entendre com emergeix, es transforma i es manté en el temps.

El projecte, desenvolupat pel British Theatre Consortium amb la col·laboració de teatres com la Royal Shakespeare Company o el Young Vic, investiga com els espectadors atribueixen valor a l'experiència teatral a partir de metodologies qualitatives i longitudinals. El seu punt de partida és clar: superar la dicotomia entre valor "intrínsec" i "instrumental" per analitzar el valor com un procés situat i relacional.

L'estudi recull més de 300 enquestes, entrevistes i tallers creatius amb espectadors, i introdueix un element poc habitual en la recerca cultural: el seguiment en el temps. Els participants responen abans de veure l'obra, immediatament després i dos mesos més tard, cosa que permet observar com canvia la percepció i el sentit de l'experiència. Aquesta dimensió temporal és central, perquè mostra que el valor no és immediat ni estable, sinó que es reconfigura.

Una de les conclusions principals és que el valor emergeix de la interacció entre tres elements: la representació, l'espectador i les xarxes d'associacions que l'experiència activa. Els espectadors no només valoren el que veuen, sinó com ho connecten amb la seva vida, amb altres experiències i amb el context social. Aquestes connexions poden ser emocionals, sensorials o intel·lectuals, i sovint es despleguen en converses amb altres persones després de la funció.

El component social hi té un paper destacat. El teatre es valora com una experiència compartida, tant en el moment de la representació com en la seva prolongació en el temps. L'estudi mostra que parlar de l'obra amb familiars o amics forma part del procés de construcció de valor, i que aquest valor pot persistir durant anys en forma de records que es transformen amb el temps.

També es destaca la importància de la "liveness", la presència en directe, com a element diferencial del teatre. No es tracta només de veure una obra, sinó de ser-hi. Aquesta experiència genera un impacte inicial intens, sovint sensorial, que amb el temps esdevé més abstracte i conceptual. El valor, per tant, no és fix, sinó que evoluciona a mesura que l'experiència es reinterpreta.

Finalment, l'estudi apunta a una qüestió de fons per a les polítiques culturals: si el valor es construeix en aquests Centre d'Estudis i Recursos Culturals (CERC). Diputació de Barcelona. Montalegre, 7. Pati Manning. 08001 Barcelona. Tel. 934 022 565

processos oberts, distribuïts i temporals, difícilment pot ser capturat per indicadors immediats o simplificats. El repte no és només mesurar el valor, sinó reconèixer on i com es produeix. Això implica reconsiderar el paper de les institucions culturals i la manera com entenen els seus públics: no com a receptors, sinó com a participants actius en la producció de valor cultural.

The British Theatre Consortium

[Critical mass: theatre spectatorship and value attribution](#) [2]

Categories: Informe

Categories: Informes i documents

Etiquetes: valor públic de la cultura

Etiquetes: públics de la cultura

Etiquetes: pensament cultural

Etiquetes: recerca cultural

- [3]

URL d'origen: <https://interaccio.diba.cat/blogs/2014/valor-cultural>

Enllaços:

[1] <https://interaccio.diba.cat/members/interaccio>

[2] <https://interaccio.diba.cat/sites/interaccio.diba.cat/files/e140197.pdf>

[3] <https://interaccio.diba.cat/node/5331>